

slippe ud af Hænderne i Stedet for at føre den igennem til Sejr. Og saa staaer denne Konseilspræsident og taler om, at vi forlade et Standpunkt, og at vi slippe, denne Konseilspræsident, hvis Regering ikke har bestilt andet end slippe Standpunkter, forlade Standpunkter, gaa paa Akkord o. s. v. den ene Gang efter den anden.

Konseilspræsidenten har valgt at gaa tilbage til 1896; han kunde lige saa godt have valgt sig 1874, Stillingen til Titel, Adel og Rang, eller have valgt at gaa tilbage til Tresserne og have taget en eller anden Sag op og behandlet den i Dag. Det er aabenbart hans Taktik. Men jeg vil til sidst konstatere, at vi endnu ikke have faaet Svar paa, hvorledes Regeringen stiller sig til det her foreliggende Forslags 3 Punkter: Valgrettens Udvidelse til Kvinder, Valgrettens Udvidelse til de unge og Valgrettens Udvidelse til Tyendet. Det have vi endnu ikke faaet Svar paa. Jeg tror, at Vælgerne, den offentlige Mening, vil drage sin Slutning deraf. Jeg tror ogsaa, at naar nu om ikke ret lang Tid Kvinderne for første Gang gaa til Valg ved et almindeligt borgerligt Valg her i Landet, ville Kvinderne drage deres Slutning af den Forhandling her i Dag. Jeg tror, at Kvinderne ville gøre det ogsaa overfor de andre Partier, der ikke staa bedre i det end Konseilspræsidenten og Regeringspartiet. Jeg tror, at mange Kvinder her i vort Land ville drage deres Slutning af den Omstændighed, at i Dag er det det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), der som Ordfører for Højregruppen staaer op og stempler de Folketingsmænd, der maatte tale for denne Sag, og som maatte være stemte for denne Sag, som taabelige.

Jeg tror, at Kvinderne Landet over, naar de snart for første Gang gaa til borgerlige Valg, ville drage Slutninger af den Forhandling, der er ført i Dag; jeg tror, de ville vende sig bort fra de Partier, der gaa imod Kvindernes Valgret og slutte sig til det Parti, der hævder den, og rejse en saadan Bevægelse Landet over, at naar dette Forslag kommer igen — og det bliver ved at komme igen, indtil det har sejret —, maa den ene efter den anden rejse sig op og give det sin Tilslutning.

Jeg husker i Fjor, det var vistnok under Finanslovdebatten, at det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) udtalte sig om det dumme Højre — nej, det var nok mig, der udtalte det, men det ærede Medlem for Hillerød nikkede 3 Gange bifaldende dertil. Hans Parti har ikke vist sig mindre dumt her i Dag, og Regeringspartiet og Regeringen have ikke vist sig mere kloge ved den Maade, hvorpaa de have stillet sig her i Dag til dette Krav, derved have de vist sig lige saa ukloge som Højre i mange Aar, og de komme dog til at gaa med til dette Forslag, de komme dog til at give det deres Stemme. Men Æren for Sagens Gennemførelse have saa de ærede Medlemmer forskertset, der have tiet i Dag eller indtaget en elendig Holdning. Æren vil tilkomme dem, der have ført Sagen frem, indtil den til sidst sejrer.

Fraenkel: Jeg havde ikke tænkt mig at tage Del i denne Debat, men jeg synes, der blev lyst saa stærkt efter os her, saa jeg faar Lyst til at sige noget, idet jeg dog paa den anden Side maa forvare mig imod, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) deri skulde se en Anerkendelse fra min Side af, at jeg altid vil føle mig forpligtet til at svare, naar han lyser efter os. Dernæst maa jeg sige, at mit Svar er ganske paa egne Vegne, jeg fremtræder ikke med noget Mandat fra mine Meningsfæller, lige saa lidt som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) gjorde det.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds nævnede, at ogsaa jeg havde svaret paa en Enquête, som han omtalte, og at jeg havde svaret noget køligt paa den. Ja, det havde jeg. Jeg havde nemlig erkendt, at naar vi komme til en alvorlig Lovgivning om den politiske Valgret, ville Kvinderne efter al Sandsynlighed komme med. Jeg tror det, fordi denne Sag er gjort til et Agitationsnummer. Det vil saa nok lykkes at faa det anset som et af de Krav, uden hvis Opfyldelse Kvinderne ikke kunne siges at have fuld Menneskeret. Men det er altsaa en rent ydre Grund, og naar jeg stillede mig køligt til Spørgsmaalet, var det netop, fordi det forekom mig, at man i den Sag forvekslede noget indre med noget ydre. Der blev